

СПРАВКА

ПО ЧЛ. 7, АЛ. 2 ОТ ПРАВИЛАТА ЗА НОРМАТИВНА ДЕЙНОСТ НА КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯТА, ПОЛУЧЕНИ ПРИ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ ПО ПРОЕКТ ЗА ПРАВИЛНИК ЗА УСТРОЙСТВОТО И ДЕЙНОСТТА НА ГАРАНЦИОННИЯ ФОНД

Бележки и предложения	Приема/не приема предложението	Мотиви
<p>Асоциация на Българските застрахователи</p> <p>1. Бихме предложили ал. 5 на чл. 7 от <i>Проекта</i> да се допълни в смисъл, че ГФ следва да уведомява Комисията за причините за освобождаване на лица по чл. 7, ал. 1 от проекта за Правилник (<i>членове на Управителния съвет („УС“) или лица, представляващи застрахователи - членове на УС</i>) или лица изпълняващи ключови функции, <u>само ако и когато те са престанали да отговарят на изискванията</u> на закона или вътрешните актове на ГФ.</p> <p>Считаме, че такова допълнение би било резонно, тъй като би привело посочената ал.5 на чл. 7 от <i>Проекта</i> в съответствие с ал. 4 на чл. 79 от КЗ, която по аргумент от чл. 526 от КЗ е приложима и за ГФ и която предвижда именно това - че КФН следва да бъде уведомявана за причините за освобождаването на такива лица не във всички случаи, а само в случай, че тези лица са престанали да отговарят на изискванията на закона.</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Проектът на правилник се съобразява с разпоредбата на чл. 18, ал. 3 от Наредбата за изискванията към системата на управление на застрахователите и презастрахователите и с изискванията на Насока 15 от Насоките за системата на управление на Европейския орган заедно с обяснителния документ към него, който предвижда изискване за предоставяне на обосновка за назначаването и освобождаване на съответните лица.</p>
<p>2. Във връзка с чл.8, ал.5 и 6 от <i>Проекта</i> бихме изтъкнали, че те касаят допълнителните вноски по чл. 554, т. 2 от КЗ, за които се взема решение в хипотезите по чл. 535, т.8 от КЗ - при недостиг на средства във фондовете на ГФ или при друга необходимост от финансиране.</p> <p>Следва да се изтъкне, че макар да са извън регулярните вноски, <u>тези вноски не са за сметка на застрахователите</u>. Макар да се внасят авансово от застрахователите в посочените хипотези, те представляват авансово плащане на бъдещи вноски към Гаранционния фонд, които <u>по дефиниция са за</u></p>	<p>Приема предложението частично</p>	<p>Не приема бележката, че допълнителните вноски на застрахователите по чл. 554, т. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) не са за сметка на застрахователите. Тази бележка влиза в противоречие със закона. В КЗ не се съдържа разпоредба, че тези вноски „по дефиниция са за сметка на застраховащите лица“. Изрично уреденото в чл. 555, ал. 1 от КЗ указание, че вноската се заплаща от застрахования се прилага единствено по отношение на вноските по чл. 554, т. 1 от КЗ, но не и по отношение на вноските по чл. 554, т. 2 от КЗ. Допълнителните вноски на застрахователите се внасят в ГФ авансово и независимо от редовните вноски, като всеки застраховател разполага с възможност сам да прецени по какъв начин ще ги финансира и по-специално дали, кога и как ще ги включи при образуване на премията по задължителните застраховки.</p>

<p><u>сметка на застраховащите лица.</u></p> <p>Предвид това приемаме за логично при определянето им да се следва принципа за определяне на основните вноски <i>{на брой застраховано МПС по застраховка ГОА и брой места по застраховка Злополука на пътниците}</i> за да може в последващ момент лесно и адекватно да се осъществи изравняване с текущите вноски на застрахователите по чл.554,т.1 от КЗ, дължими за следващи периоди, което би могло да бъде обвързано и с увеличение на тези вноски.</p> <p>Считаме, че хипотезите на необходимост от финансиране, по смисъла на т. 8 от чл. 535 от КЗ, биха могли да са различни, в т.ч. напр. да са краткосрочни или дългосрочни, да изискват спешни еднократни вноски или да допуска възможността за разсрочени вноски и др.</p> <p>В зависимост от различните хипотези на необходимост, начините за осигуряване на съответната подходяща времева и/или количествена рамка на необходимото финансиране също биха могли да бъдат различни и да допускат възможност за избор на подход.</p> <p>Предвид това считаме за препоръчително Правилникът да остави оперативна свобода на ГФ да анализира съответната ситуация и да предлага конкретен и подходящ подход за удовлетворяване на съответно възникналата необходимост от финансиране, който да е обусловен от особеностите на възникналата хипотеза на недостиг на средства във фондовете на ГФ и да бъде в най-голяма степен подходящ за нейното преодоляване, предизвиквайки при това възможно най-малко трусове и затруднения в системата на застраховането.</p> <p>В тази връзка считаме, че предлаганият в Правилника фиксиран подход за определяне на допълнителни вноски по чл. 554, т.2 от КЗ е непрепоръчителен и че би следвало <u>да се създаде по-гъвкав механизъм, допускащ повече оперативност за 1 Гаранционния фонд при дефиниране на реда и начина за тяхното определяне и внасяне.</u></p> <p>Предвид това предлагаме ал. 5 на чл. 7 от Проекта да бъде прецизирана в посочения по-горе</p>		<p>Предвид направените коментари относно различни възможни модалитети на вноските предвид конкретната необходимост от финансиране се предлага следната редакция на ал. 5 на чл. 7:</p> <p>„(5) Съветът на Гаранционния фонд прави предложението по чл. 535, т. 8 от Кодекса за застраховането в писмена форма в обработваем електронен формат, което включва:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. причини за извършването на допълнителни вноски по чл. 554, т. 2 от Кодекса за застраховането; 2. общ размер на средствата, които трябва да се съберат с допълнителните вноски; 3. размер на участие на всеки застраховател в набирането на допълнителните вноски; 4. <u>допълнителни условия, при които да бъдат извършени вноските съобразно конкретната необходимост от финансиране, по преценка на съвета на Гаранционния фонд;</u> 5. очакван размер на средствата във Фонда за незастраховани МПС след извършване на допълнителните вноски от застрахователите.“
--	--	---

<p>смисъл и в нея изрично да се предвиди, че предложението на ГФ по тази алинея следва да включва и <u>обосновано предложение за реда и начина за определяне и извършване на вноските от застрахователите</u>, което от една страна <u>да съответства във възможно най-голяма степен на нуждите от финансиране</u>, а от друга <u>да създава възможния минимум затруднения/тежести</u> за застрахователите и ползвателите на застрахователни услуги.</p>		
<p>В тази връзка <u>предлагаме ал. 6 на чл. 8 от <i>Проекта</i> изцяло да отпадне</u>, тъй като прекомерно конкретизира начина на определяне на вноските и на тяхното разпределение между застрахователите, като заедно с това е неprecизна логически и математически, предвид което има потенциал да създаде сериозни проблеми и спорове при евентуална реална ситуация.</p> <p>Ако посочената ал.6 не отпадне, то тогава тя би следвало поне съществено <u>да се промени и прецизира</u>, с оглед създаването на по-ясна и безспорна формула, resp. на по-ясни критерии за изчисляване на пазарния дял на застрахователите, без при това по сложен и дори противоречив начин да се смесват величини като брутен премиен приход, брой застраховани МПС и брой застраховани места.</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Член 535, т. 8 изрично предвижда, че допълнителните вноски на застрахователите се определят съобразно усреднения пазарен дял на застрахователите за последните три години. Разпоредбата на закона е достатъчно ясна и не остава съмнение, че всеки застраховател трябва да участва в допълнителното финансиране на Фонда за незастраховани МПС в съответствие със своя пазарен дял. В съответствие със закона, в ал. 6 на чл. 8 от <i>Проекта</i> е предложен ред за изчисляване на пазарния дял въз основа на брутният премиен приход по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и брутният премиен приход по задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците в средствата за обществен превоз. Предложената уредба не е сложна за разбиране и прилагане и не обуславя риск от проблеми в процеса на правоприлагане. Заинтересованото лице не е представило конкретни аргументи относно „логическата и математическа неprecизност“ на предложението, поради което тези бележки обективно не могат да бъдат приети. Не са дадени и предложения за по-ясна и безспорна формула, които да бъдат обсъдени.</p>
<p>3.Във връзка със застраховката за членовете на Управителния съвет, регламентирана в чл. 12 от <i>Проекта</i>, предлагаме в ал. 1 да се уточни, че тя следва да се поддържа за периода на участие в съвета на съответното лице.</p> <p>По отношение на ретроактивния период на покритие бихме изтъкнали, че изискването на ретроактивно покритие за период не по-кратък от една година преди сключването на застраховката се явява неоправдано, доколкото в този период съответното лице може да не е било член на УС на ГФ. В тази връзка предлагаме формулировката да се промени, като се предвиди изискване за ретроактивно покритие с начало</p>	<p>Приема предложението</p>	<p>Член 12 се изменя така: „Чл. 12. (1) Всеки член на управителния съвет сключва <u>и поддържа за целия период на участие в съвета валидна</u> застраховка по чл. 551 от Кодекса за застраховането, която покрива отговорността на застрахования за вреди, причинени виновно на Гаранционния фонд от неправомерни действия или бездействия на застрахования при или по повод изпълнение на неговите задължения като член на управителния съвет, извършени в срока на застрахователния договор или в определен ретроактивен период до сключване на договора, когато вредите са настъпили в срока на застрахователния договор. (2) Застраховката по ал. 1 се сключва с ретроактивно покритие съгласно чл. 355 от Кодекса за застраховането при ретроактивен период <u>с начало не по-късно не по-кратък от една година преди сключване на</u></p>

<p>не по-късно от встъпването в длъжност на съответния член на управителния съвет.</p>		<p>застраховката, считано от встъпване в длъжност на съответния член на управителния съвет.“</p>
<p>Разпоредбата на ал. 4 от този член на <i>Проекта</i> предвижда застраховката да се сключва за сметка на съответния член на УС, чиято отговорност обезпечава. Считаме това за неоправдано, тъй като приемаме тази застраховка за частен случай на т.нар.. D&O застраховка (Directors&Officers liability insurance), която съобразно международно приетите добри практики е винаги за сметка на съответната компания или организация и се явява естествена част от пакета с възнаграждения за мениджърите.</p>	<p>Не приема бележката</p>	<p>Съгласно чл. 551, ал. 1 във връзка с ал. 2 от КЗ застраховката „Гражданска отговорност“ на членовете на УС не е част от пакета с възнаграждения на мениджърите на ГФ, а е уредена като елемент на даваната от тях гаранция за вреди, причинени виновно от тях на фондове с обществени средства. Чл. 551, ал. 1 от КЗ предвижда задължение за кумулативно предоставяне както на парична гаранция за управление, така и застраховка „Гражданска отговорност“, като адресат на задължението са членовете на управителния съвет, а ГФ се явява бенефициент по тази гаранция. Всъщност, гаранцията, която членовете на УС следва да дадат за своето управление на ГФ, се състои от два елемента – парична сума, равна на три месечни брутни възнаграждения, и застраховка „Гражданска отговорност“. Разпоредбата на закона е в съответствие с принципа за обезщетяването на вреди, които деликвентът виновно е причинил на ГФ. На това основание допускането на възможност за сключване на застраховката за сметка на ГФ противоречи на уредената в чл. 551 от КЗ превантивна и гаранционна цел на застраховката, насочена към защита на ГФ от вредите, които могат да му бъдат причинени. Доколкото в бележката на заинтересованото лице не се поставя под въпрос за чия сметка следва да се даде посочената парична сума, предложението застраховката да се сключва за сметка на ГФ не може да бъде приета, тъй като противното би влязло в противоречие с чл. 551 от КЗ.</p>
<p>Следва да се отбележи също, че към момента няма данни застраховката по чл.551 от КЗ да е разработена като самостоятелен продукт и да се предлага от българските застрахователи, което резонно поставя въпроса дали това задължение ще може да бъде изпълнено на практика. Следва да се изтъкне също, че дори и да бъде разработи такава специална застраховка, тя ще се яви продукт,разработен по изключение и само за целите на ГФ и неговия Правилник, тоест за една твърде тясна хипотеза. Предвид това цената на такъв силно специализиран продукт може да се окаже висока и дори възпираща, което има потенциал да създаде трудно предвидими затруднения за ГФ, респ. за членовете на неговия управителен съвет, с оглед изпълнението на изискването.</p>	<p>Не приема бележката</p>	<p>Задължението на членовете на УС да застраховат отговорността си за виновно причинените от тях вреди на ГФ, е изрично предвидено в КЗ. Поради това, на подзаконово равнище не може да се предвиди дерогиране на това задължение. Във връзка с поставения резонен въпрос относно обективната възможност за изпълнение на това законово задължение, следва да се има предвид, че наред с българските застрахователи, на територията на страната осъществяват дейност при правото на установяване и свободата за предоставяне на услуги и застрахователи от други държави членки на ЕС. Фактическа констатация за липса на подходящ застрахователен продукт не може да се направи предварително и без изследване на този пазарен сегмент. Във всички случаи обаче действащата понастоящем законова делегация, уредена в чл. 551, ал. 1 от КЗ, за регламентиране в правилника на ГФ на сумата и условията по застраховката, не може да остане неизпълнена, въз основа на хипотетични съображения, тъй като противното би влязло в противоречие със закона.</p>

<p>4. Считаме, че <u>чл. 37 от Проекта също следва да бъде променен</u> или поне съществено прецизиран. Предложената редакция на този проектотекст на практика въвежда нов ред на взаимодействие между ГФ и застрахователите във връзка с определянето на вноските, при който те ще следва да изпълняват едностранно изчислено от страна на ГФ задължение, определено без достатъчни гаранции за прозрачност по отношение на базата за изчисленията и без да е регламентиран адекватен механизъм за проверка и корекции, включващ възможност за възражения и обяснения от страна на застрахователите.</p> <p>Този проблем се явява особено съществен по отношение на застраховките по чл. 563, ал. 2, т. 1 и 2 от КЗ, тъй като разпоредбите на чл. 37 ал. 1, т. 3 и ал. 3, т.4 от <i>Проекта</i> не са достатъчно ясни (<i>е т. ч. по отношение на това какви точно данни ще се подават от КФН и ще се ползват от ГФ при изчисленията</i>), което поражда сериозни <u>рискове от разминавания</u> между изчисленията на ГФ и на застрахователите във връзка с вноските по тези застраховки.</p>	<p>Приема предложението по принцип</p>	<p>Следва да се има предвид, че в процеса по изчисляване на вноските към ГФ, както Фондът, така и застрахователите действат като поднадзорни на КФН лица. При съмнения относно прозрачността по отношение на базата на изчисленията всеки застраховател би могъл да релевира своите опасения пред надзорния орган и те да бъдат проверени със съществуващите надзорни правомощия на Комисията.</p> <p>По отношение на застраховките по чл. 563, ал. 2, т. 1 и 2 от КЗ проектът на Правилник е определил формата на данните в таблицата по приложение по чл. 37, ал. 2. Що се отнася до съдържанието на данните, КФН ще изисква по реда на надзорните си правомощия по чл. 18 от ЗКФН таблиците да бъдат попълвани от самите застрахователи, след което да бъдат предоставяни на Гаранционния фонд.</p>
<p>Не оспорваме по принцип правомощието за ГФ да изчислява размера на вноските за двата фонда, регламентирано в чл. 37 от Проекта за Правилник на ГФ, но предлагаме разпоредбата да се прецизира в смисъл, че изчисленията на ГФ ще са с оглед контрола върху вноските на застрахователите и за целите на уведомяване на КФН за размера на задълженията, вкл. за дължимите лихви, в хипотезата на чл. 524 от КЗ.</p> <p>Заедно с това предлагаме да бъдат допълнително уточнени разпоредбите на чл. 37 ал. 1, т. 3 и ал. 3, т.4. от Проекта, за да се избегнат нежелани разминавания между изчисленията на ГФ и застрахователите, имащи потенциал да предизвикат спорове и проблеми в гаранционната схема за застраховките по чл. 563, ал. 2, т. 1 и 2 от КЗ.</p> <p>Предлагаме изчисляването на вноските да не се осъществява от ГФ едностранно и само на база на данни, подадени от КФН, а <u>да се регламентира осъществяването му в диалогов режим със съответния</u></p>	<p>Приема предложението</p>	<p>В чл. 37 се създават ал. 4 - 6:</p> <p>„(4) След извършване на съответните изчисления по ал. 1 – 3 управителният съвет информира съответния застраховател и Комисията за определения размер на вноските и за начина, по който е получен резултатът.</p> <p>(5) Застраховател може да възрази срещу определения размер на вноската в срок до 7 дни от получаване на информацията по ал. 4, като управителният съвет се произнася окончателно с мотивирано решение по изразените възражения в срок до 7 дни от тяхното получаване.</p> <p>(6) Вноската се заплаща от застрахователя в размера, определен от управителния съвет на Гаранционния съвет, като при несъгласие с размера ѝ може да се търси възстановяване по общия рисков ред.“</p>

<p><u>застраховател, включващ текущо сверяване и уточняване на данните</u> още в хода на изчисленията, съчетано с възможност за обясняване на евентуални разминавания или противоречия.</p> <p>С оглед създаването на гаранции за прозрачност по отношение на базата за изчисление на ГФ предлагаме <u>да се предвиди механизъм за съобщаване на изчисления от ГФ размер на вноските, както и за начина, по който изчислението е било проведено и се е стигнало до резултата, в т.ч. по отношение на ползваните за целта базови данни.</u></p> <p>Заедно с това предлагаме да се предвиди <u>механизъм (и срок) за оспорване на изчислението от страна на съответния застраховател, както и разумна процедурна рамка за разрешаване на евентуални спорове</u> между застрахователите и ГФ относно изчисления размер на вноските.</p>		
<p>Гаранционен фонд</p> <p>Чл. 7. (2) Ако по време на мандата на управителния съвет се прави Дрн промяна на лице, представляващо застраховател - член на управителния съвет, по време на мандата, лицето, представляващо застрахователя, подлежи на одобряване преди да започне да осъществява правомощията на застрахователя в управителния съвет. Заявлението за одобрение се подава до Комисията от Гаранционния фонд.</p>	<p>Приема предложението с редакционна корекция</p>	<p>Алинея 2 на чл. 7 се изменя така: „(2) Когато по време на мандата на управителния съвет се прави Дрн промяна на лице, представляващо застраховател – член на управителния съвет, по време на мандата, лицето, представляващо застрахователя, подлежи на одобряване одобрение преди да започне да осъществява правомощията на застрахователя в управителния съвет. Заявлението за одобрение се подава до Комисията от Гаранционния фонд.“</p>
<p>(5) Гаранционният фонд уведомява Комисията при освобождаване на лице по ал. 1 или на лице, което изпълнява ключова функция по чл. 6, ал. 1, като съобщава и причините за това, ако са престанали да отговарят на изискванията на закона или вътрешните актове на Гаранционния фонд, в срок не по-дълъг от 7 дни от датата на освобождаването.</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Проектът на правилник се съобразява с разпоредбата на чл. 18, ал. 3 от Наредбата за изискванията към системата на управление на застрахователите и презастрахователите и с изискванията на Насока 15 от Насоките за системата на управление на Европейския орган заедно с обяснителния документ към него, който предвижда изискване за предоставяне на обосновка за назначаването и освобождаване на съответните лица.</p>
<p>Чл. 8 (5) Съветът на Гаранционния фонд прави предложението по чл. 535, т. 8 от Кодекса за застраховането в писмена форма в обработваем електронен формат, което включва: 1. причини за извършването на допълнителни вноски по чл. 554, т. 2 от Кодекса за застраховането;</p>	<p>Приема предложението по принцип</p>	<p>Във връзка с отразяване на бележки на АБЗ предлага следната редакция на ал. 5 на чл. 7: „(5) Съветът на Гаранционния фонд прави предложението по чл. 535, т. 8 от Кодекса за застраховането в писмена форма в обработваем електронен формат, което включва:</p>

<p>2. общ размер на средствата, които трябва да се съберат с допълнителните вноски;</p> <p>3. размер на участие на всеки застраховател в набирането на допълнителните вноски;</p> <p>4. очакван размер на средствата във Фонда за незастраховани МПС след извършване на допълнителните вноски от застрахователите.</p> <p><u>5. ред и начин за извършване на вноските от всеки от застрахователите.</u></p> <p>1. Допълнителните вноски може да се наложи да бъдат еднократни или разсрочени.</p> <p>2. Може да се предложи за кратък срок да се направи авансово внасяне на вноските по чл. 554, т.1 от КЗ и после да има годишно изравняване, на база на реално застрахованите МПС и места по задължителната застраховка Злополука.</p> <p>3. Начините за решаване на въпроса са разнообразни и Правилника може да остави оперативна свобода на ГФ да предложи подход за решаване на въпроса, който би бил най-адекватен за решаване на потенциалния проблем с недостиг на средства. Може да се предвиди вместо предлагания фиксиран с Правилника подход, по гъвкав механизъм, включващ съгласието/одобрението на КФН преди мерките да бъдат предприети от страна на ГФ.</p>		<p>1. причини за извършването на допълнителни вноски по чл. 554, т. 2 от Кодекса за застраховането;</p> <p>2. общ размер на средствата, които трябва да се съберат с допълнителните вноски;</p> <p>3. размер на участие на всеки застраховател в набирането на допълнителните вноски;</p> <p>4. <u>допълнителни условия, при които да бъдат извършени вноските съобразно конкретната необходимост от финансиране, по преценка на съвета на Гаранционния фонд;</u></p> <p>5. очакван размер на средствата във Фонда за незастраховани МПС след извършване на допълнителните вноски от застрахователите.“</p>
<p>4. вноските по чл. 535, т.8 от КЗ са допълнителни по смисъла на КЗ, защото са извън регулярния начин на внасяне, но това не означава, че са за сметка на застрахователите, тъй като по същество представляват задължително плащане на бъдещи вноски. Тези вноски също трябва да са за сметка на потребителите, но поради спешната необходимост от средства се внасят от застрахователите и по тази причина би трябвало да се следва принципа на брой застраховано МПС по ЗГОА и брой места по Злополука на пътниците, за да може после да има годишно изравняване с вноските на всеки застраховател, което може да бъде например обвързано и с увеличение на вноските през следващата година/и по чл.554,т.1 от КЗ.</p>	<p>Не приема бележката</p>	<p>Не приема бележката, че допълнителните вноски на застрахователите по чл. 554, т. 2 от КЗ не са за сметка на застрахователите. Тази бележка влиза в противоречие със закона. В КЗ не се съдържа разпоредба, че тези вноски са за сметка на потребителите. Изрично уреденото в чл. 555, ал. 1 от КЗ указание, че вноската се заплаща от застрахования се прилага единствено по отношение на вноските по чл. 554, т. 1 от КЗ, но не и по отношение на вноските по чл. 554, т. 2 от КЗ. Допълнителните вноски на застрахователите се внасят в ГФ авансово и независимо от редовните вноски, като всеки застраховател разполага с възможност сам да прецени по какъв начин ще ги финансира и по-специално дали, кога и как ще ги включи при образуване на премията по задължителните застраховки.</p>

<p>Ако не се подкрепя горното, молим да се вземе предвид следното:</p> <p>5.Съотношението е между какво и какво? Т.1 не формулира съотношение.</p> <p>6. Ако не се определя някакво съотношение, значи просто се изчислява пазарен дял на база брутен премиен приход.</p>	<p>Приема бележките частично</p>	<p>Разпоредбата на чл. 8, ал. 6, т. 1 формулира съотношение между brutния премиен приход по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите (ЗЗГОА) и brutния премиен приход по задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците в средствата за обществен превоз (ЗЗЗП).</p> <p>Така напр. ако brutният премиен приход по ЗЗГОА е 90 единици, а brutният премиен приход по ЗЗЗП е 10 единици, делът на застрахователите по първата застраховка във финансирането на недостига ще бъде 90%, а делът на застрахователите по втората застраховка ще бъде 10 %.</p> <p>За по голяма яснота се предлага редакционно уточняване на чл. 8, ал. 6, т. 1:</p> <p>„1. изчислява се съотношението между brutния премиен приход по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и brutния премиен приход по задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците в средствата за обществен превоз, по издадени полици чрез електронната информационна система за оценка, управление и контрол на риска по чл. 575 от Кодекса за застраховането, за последните три финансови години и съобразно него се определя делът на всички застрахователи по всяка от тези застраховки в общия размер на средствата;“</p>
<p>7. Изброените точки от 1 до 4 не дават ясна математическа формула какво и как се прави.</p> <p>8. Цялата ал.6 може да се заличи и да се направи ясна формула и критерии за изчисляване на пазарен дял на застрахователите, като се вземат данни например за:</p> <ul style="list-style-type: none"> - само за т.нар. български полици на база информация от ЕИСОУКР по ЗЗГОА и Злополука на пътниците; - последните три години преди изчислението и не се работи допълнително с тримесечни бази; - брой застраховани МПС по ЗГОА и места по Злополука, което следва модела за вноските в ГФ. 	<p>Не приема бележката</p>	<p>Алгоритъмът на изчисленията по т. 1 – 4 на чл. 8, ал. 6 от проекта е следният:</p> <p>Съгласно т. 1 се изчислява съотношението, в което участват в покриването на недостига застрахователите, предлагащи ЗЗГОА и ЗЗЗП. Изчислението се извършва на база съпоставка на брутен премиен приход за последните три финансови години, защото между двете застраховки няма други общи критерии на база на които да се направи съпоставката.</p> <p>Така напр. ако brutният премиен приход по ЗЗГОА е 90 единици, а brutният премиен приход по ЗЗЗП е 10 единици, делът на застрахователите по първата застраховка във финансирането на недостига ще бъде 90%, а делът на застрахователите по втората застраховка ще бъде 10 %. Това означава, че при недостиг от 100 000 единици във Фонда за незастраховани МПС делът на застрахователите по ЗЗГОА ще бъде 90 000 единици, а на застрахователите по ЗЗЗП 10 000 единици.</p> <p>По т. 2 се дава общият критерии за определяне на конкретния дял на отделния застраховател във финансирането на частта от недостига по ЗЗГОА, респективно по ЗЗЗП и това е усредненият пазарен дял по всяка една от тези застраховки. Това означава, че ако застрахователят „X“ има</p>

		<p>усреднен пазарен дял от 5% по застраховка ЗЗГОА и 10 % по ЗЗЗП, то неговият дял във финансирането на недостига би бил $5\% \times 90\,000$ единици = 4 500 единици + $10\% \times 10\,000$ единици = 1000 единици или общ дял от 5 500 единици.</p> <p>По т. 3 се дава критерият за определяне на усреднения пазарен дял по ЗЗГОА, който се изчислява като средно аритметична стойност на броя на МПС по действащи договори към началото и средата на всеки месец и към края на тригодишния период. Средно аритметичните стойности за всеки застраховател се съотнасят като част от цяло и се установява усредненият дял на всеки застраховател.</p> <p>По т. 4 се дава критерият за определяне на усреднения пазарен дял по ЗЗЗП, който се изчислява като средно аритметична стойност на броя на местата по действащи договори към началото и средата на всеки месец и към края на тригодишния период. Средно аритметичните стойности за всеки застраховател се съотнасят като част от цяло и се установява усредненият дял на всеки застраховател.</p> <p>Целенасочено са използвани критериите брой на МПС и брой на местата в средства за обществен превоз, доколкото това са базовите показатели, на база на които се изчисляват вноските във Фонда за незастраховани МПС, и информация за тях може да се извлече от ЕИСОУКР.</p> <p>Използваният критерий за изчисляване на усреднения пазарен дял е заимстван от чл. 92, ал. 14 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд, която предвижда, че „пазарният дял на застрахователя се определя на база броя на застрахованите МПС, претеглен с относителния дял на размера на общия за пазара очакван размер на непредявените претенции за съответната година на събитие, за всяка от рисковите групи по ал. 2. Броят на застрахованите МПС за дадена година на събитие се определя като средноаритметична стойност на броя на МПС по действащи към началото, средата и края на всеки месец договори“. По този начин се установява последователност в използваните методи и съпоставимост на резултатите.</p>
<p>Чл. 10. (1) Когато дневният ред на заседанието на съвета на Гаранционния фонд включва избор на членове на управителния съвет, материалите включват и документи, удостоверяващи спазването на изискванията на Кодекса за застраховането относно квалификацията и</p>	<p>Приема предложението по принцип</p>	<p>Разпоредбата на досегашния чл. 10, ал. 1 става чл. 10, ал. 3 и се изменя така:</p> <p>„(13) Когато дневният ред на заседанието на съвета на Гаранционния фонд включва избор на членове на управителния съвет, материалите включват и документи, удостоверяващи спазването на</p>

<p>надеждността на лицата, както и данни, <u>че за извършената проверка на кандидатите в съответствие отговарят на</u> е изискванията на Кодекса за застраховането и приетата от Гаранционния фонд политика за квалификация и надеждност.</p>		<p>изискванията на Кодекса за застраховането относно квалификацията и надеждността на лицата, както и данни, <u>че за извършената проверка на кандидатите в съответствие е отговарят на</u> изискванията на Кодекса за застраховането и приетата от Гаранционния фонд политика за квалификация и надеждност.“</p>
<p>Чл. 12. (1) Всеки член на управителния съвет <u>е длъжен да поддържа за целия период на участие в съвета валидна</u> ежнечва застраховка по чл. 551 от Кодекса за застраховането, която да покрива отговорността на застрахования за вреди, причинени виновно на Гаранционния фонд от неправомерни действия или бездействия на застрахования при или по повод изпълнение на неговите задължения като член на управителния съвет, извършени в срока на застрахователния договор или в определен ретроактивен период до сключване на договора, когато вредите са настъпили в срока на застрахователния договор.</p>	<p>Приема предложението по принцип</p>	<p>Чл. 12, ал. 1 придобива следната редакция: „(1) Всеки член на управителния съвет сключва <u>и поддържа за целия период на участие в съвета валидна</u> застраховка по чл. 551 от Кодекса за застраховането, която покрива отговорността на застрахования за вреди, причинени виновно на Гаранционния фонд от неправомерни действия или бездействия на застрахования при или по повод изпълнение на неговите задължения като член на управителния съвет, извършени в срока на застрахователния договор и в определен ретроактивен период до сключване на договора, когато вредите са настъпили в срока на застрахователния договор.“</p>
<p>(2) <u>Когато</u> Застраховката по ал. 1 се сключва с ретроактивно покритие съгласно чл. 355 от Кодекса за застраховането при ретроактивен период, <u>който да бъде с начало не по-късно</u> от една година преди сключване на застраховката, считано <u>не по-късно</u> от встъпването в длъжност на съответния член на управителния съвет.</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Формулировката предложена от заявителя не представлява завършено изречение. Предлага следната формулировка във връзка с предложението на АБЗ: „(2) Застраховката по ал. 1 се сключва с ретроактивно покритие съгласно чл. 355 от Кодекса за застраховането при ретроактивен период <u>с начало не по-късно</u> не по-късно от една година преди сключване на застраховката, считано от встъпване в длъжност на съответния член на управителния съвет.“</p>
<p>(4) Застраховката по ал. 1 се сключва за сметка на съответния член на управителния съвет не по-късно от 15 дни от влизане в сила на договора за възлагане на управлението на Гаранционния фонд и се подновява не по-късно от 15 дни преди изтичане на срока на покритието ѝ. 2. При наличието на формулировката в ал. 1, тази ал. не е необходима. Предложената застраховката да бъде за сметка на членовете на УС не съответства на добрите застрахователни практики, където единствената възможна застраховка, която може да се сключи е D&O застраховка, която се сключва от възложителя (в случая</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Съгласно чл. 551, ал. 1 във връзка с ал. 2 от КЗ застраховката „Гражданска отговорност“ на членовете на УС не е част от пакета с възнаграждения на мениджърите на ГФ, а е уредена като елемент на даваната от тях гаранция за вреди, причинени виновно от тях на фондове с обществени средства. Чл. 551, ал. 1 от КЗ предвижда задължение за кумулативно предоставяне както на парична гаранция за управление, така и застраховка „Гражданска отговорност“, като адресат на задължението са членовете на управителния съвет, а ГФ се явява бенефициент по тази гаранция. Всъщност, гаранцията, която членовете на УС следва да дадат за своето управление на ГФ, се състои от два елемента – парична сума, равна на три месечни брутни възнаграждения, и застраховка „Гражданска отговорност“. Разпоредбата на закона е в съответствие с принципа за</p>

<p>ГФ), а не от членовете на управителните органи. D&O застраховка е част от пакета с възнаграждение на мениджърите на компаниите.</p>		<p>обезщетяването на вреди, които деликвентът виновно е причинил на ГФ. На това основание допускането на възможност за сключване на застраховката за сметка на ГФ противоречи на уредената в чл. 551 от КЗ превантивна и гаранционна цел на застраховката, насочена към защита на ГФ от вредите, които могат да му бъдат причинени. Доколкото в бележката на заинтересованото лице не се поставя под въпрос за чия сметка следва да се даде посочената парична сума, предложението застраховката да се сключва за сметка на ГФ не може да бъде приета, тъй като противното би влязло в противоречие с чл. 551 от КЗ.</p>
<p>Няма разработена застраховка по чл.551 от КЗ, която да се предлага от българските застрахователи. Във връзка с гореизложеното остава въпросът дали изобщо може да бъде закупена предвижданата с проекта застраховка и доколкото това би било продукт, разработен по изключение и само за целите на Правилника, то неговата цена би била възпираща.</p>	<p>Бележката не съдържа предложение</p>	<p>Задължението на членовете на УС да застраховат отговорността си за виновно причинените от тях вреди на ГФ, е изрично предвидено в КЗ. Поради това, на подзаконово равнище не може да се предвиди дерогиране на това задължение. Във връзка с поставения резонен въпрос относно обективната възможност за изпълнение на това законово задължение, следва да се има предвид, че наред с българските застрахователи, на територията на страната осъществяват дейност при правото на установяване и свободата за предоставяне на услуги и застрахователи от други държави членки на ЕС. Фактическа констатация за липса на подходящ застрахователен продукт не може да се направи предварително и без изследване на този пазарен сегмент. Във всички случаи обаче действащата понастоящем законова делегация, уредена в чл. 551, ал. 1 от КЗ, за регламентиране в правилника на ГФ на сумата и условията по застраховката, не може да остане неизпълнена, въз основа на хипотетични съображения, тъй като противното би влязло в противоречие със закона.</p>
<p>Чл. 13. (3) При промяна на лицето, представляващо застраховател - член на управителния съвет на Гаранционния фонд в случаите по ал. 1, т. 2, членството на застрахователя в управителния съвет не се прекратява. Застрахователят не може да упражнява правомощията си като член на управителния съвет до одобряване от Комисията на лицето, което го представлява в управителния съвет на Гаранционния фонд.</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Направеното предложение обективно не може да бъде прието, тъй като не е мотивирано, като едновременно с това от него не става ясно защо се препраща само към една от хипотезите за освобождаване на член на управителен съвет, а именно „при трайна фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си за повече от три месеца;“.</p>
<p>Чл. 14. В Правилата за работа на управителния съвет по чл. 546, т. 2 от Кодекса за застраховането се Управителният съвет при избора на председател на управителния съвет определят и правилата за неговото заместване на председател на управителния съвет при негово отсъствие или при конфликт на интереси.</p>	<p>Приема предложението</p>	

<p>Чл. 17. (1) По изключение и вПо предложение на председателя управителният съвет може да провежда заседания и дистанционно. В случаите, когато заседанието се провежда дистанционно, се осигурява пряко и виртуално участие на членовете на управителния съвет при спазване на изискванията за кворум. Защо по изключение? Това заседание всъщност е присъствено и не се прилага чл.547, ал.3 от КЗ.</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Възможността за провеждане на дистанционни заседания на УС не може да бъде предвидена като общо правило. Подходът в правилника е заимстван от разпоредбите на чл. 6, ал. 4 от Устройствени правилник на Министерския съвет и неговата администрация, както и чл. 19, ал. 5 от Правилника за устройството и дейността на КФН и нейната администрация.</p>
<p>Чл. 18. (3) По изключение, въз основа на по предложение на председателя, управителният съвет може да взема решения и неприсъствено. Предложението се прави едновременно с изпращането на проекта на дневен ред и на материалите по него и се посочва и дата за присъствено заседание, в случай че предложеното решение не бъде прието единодушно в неприсъствената процедура.</p>	<p>Приема предложението</p>	
<p>Чл. 23. (3) Служителите от администрацията на Гаранционния фонд трябва незабавно да уведомят председателя на управителния съвет, когато от тях се изисква да разгледат или да участват в разглеждането на въпрос, по отношение на който имат пряк или чрез свързани с тях лица жөөвен интерес, пораждащ основателни съмнения в тяхната безпристрастност и това ще доведе до конфликт с надлежното изпълнение на задълженията им.</p>	<p>Приема предложението по принцип</p>	<p>Предлага следната редакция на ал. 3 на чл. 23: „(3) Служителите от администрацията на Гаранционния фонд трябва незабавно да уведомят председателя на управителния съвет, когато от тях се изисква да разгледат или да участват в разглеждането на въпрос, по отношение на който имат пряк или косвен интерес, посредством свързани с тях лица, пораждащ основателни съмнения в тяхната безпристрастност и това ще доведе до конфликт с надлежното изпълнение на задълженията им.“</p>
<p>Чл. 31. (1) Гаранционният фонд създава и поддържа ключова функция „Информационни системи и информационна сигурност“ за изпълнение на задълженията си по Кодекса за застраховането, включително за поддържането на Информационен център по чл. 571 от Кодекса за застраховането и на електронната информационна система по чл. 575 от Кодекса за застраховането, както и за изпълнение на задачите по информационна сигурност .</p>	<p>Приема предложението</p>	
<p>Чл. 33. Административната издръжка и инвестициите на Гаранционния фонд в активи за сөөбетвената извършване на дейността на администрацията на Гаранционния фонд са за сметка на:</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Предложението на заявителя не съответства на чл. 528, ал. 3 от КЗ, където е използван терминът „инвестиции в активи за собствена дейност“ и евентуалното му приемане би създавало противоречие на подзаконовия акт със закона с всички произтичащи то това последици.</p>

<p>Чл. 34. (9) След одобряване на преработения проект на бюджет от Комисията, съответно след връщането му със задължителни указания по чл. 529, ал. 1 от Кодекса за застраховането съветът на Гаранционния фонд приема бюджета, без да може да го връща за ново преработване.</p> <p>Какво се случва, ако междуременно се появят непредвидени обстоятелства изискващи по-голям разход и промяна в бюджета?</p>	<p>Бележката не съдържа предложение</p>	<p>В описаната в бележката ситуация следва да се приложи процедура за изменение на вече одобрения бюджет.</p> <p>Предлага създаването на ал. 10 в чл. 34:</p> <p>„(10) Когато през отчетната година, за която е одобрен от Комисията бюджет, възникнат непредвидени обстоятелства, налагащи корекция на бюджетните разходи, които не могат да се отложат за следващата година, управителният съвет на Гаранционния фонд изготвя и приема проект за изменение на одобрения бюджет. Алинеи 1-9 се прилагат съответно за процедурата по приемане на изменението в одобрения бюджет.“</p>
<p>Чл. 39. (2) Недостигът се покрива по един или няколко от следните начини:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ползване на заеми, включително чрез емитиране на дългови ценни книжа, при условия и ред, определени от Комисията; 2. извършване на авансови годишни вноски от застрахователите, като определянето на размера им се извършва въз основа на размера на годишните вноски за предходната година; <p>Авансово плащане на вноските по ГО на МПС събирани от клиентите на застрахователите.</p>	<p>Бележката не съдържа предложение</p>	<p>Следва да се има предвид, че подчертаният начин за покриване на недостиг в средствата на фонда, съобразно изричната разпоредба на ал. 3 изречение второ от проекта е приложим единствено за попълване на недостиг в Обезпечителния фонд, защото само там вноските имат годишен характер и позволяват да се приложи механизмът по чл. 523, ал. 2 от КЗ, който е съобразен със срока за плащане на вноските в обезпечителния фонд по чл. 563, ал. 3 от КЗ.</p>
<p>Чл. 48. (4) Когато Гаранционният фонд е определен за екип по повече от едно производство по несъстоятелност едновременно, един и същ служител не може да бъде член на повече от един екип по ал. 2.</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Механизмът е предвиден като мярка за намаляване на риска от конфликт на интереси, който съществува по закон от необходимостта един и същи изпълнителен директор на ГФ да представлява фонда във всички производства по несъстоятелност. Приемането на предложението ще увеличи този риск.</p>
<p>Предложения на Н. Г.</p>		
<p>1.1. Считаю, че в Раздел II на глава втора трябва да се направи допълнение по отношение на компетентността на СГФ като се определи минимален период за актуализиране на методиката по т. 11 на чл. 535 на Кодекса за застраховането (КЗ). С оглед на това, че един от икономическите и финансовите фактори за обезщетяване на претърпените вреди и пропуснатите ползи се явява минималната работна заплата (МРЗ) за страната, смятам, че периодът на актуализация на</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Методиката по чл. 535, т. 1 от КЗ е вътрешен документ на Гаранционния фонд, който не бива да се смесва с методиката по чл. 493а, ал. 2 от КЗ, по отношение на която Гаранционният фонд еднократно изготви и публикува проект на основание на §101 от ПЗР на ЗИД КЗ (ДВ, бр. 101 от 2018 г.) и в който се съдържаха позовавания на минималната работна заплата. Правомощието за приемането и актуализацията на тази методика е на компетентните институции, определени в чл. 493а, ал. 2 от КЗ (КФН, МТСП и МЗ).</p>

<p>въпросната методика трябва да се обвърже с промяната на МРЗ.</p> <p>Ето защо предлагам да се добави нова ал. 9 на чл. 8, която да гласи следното:</p> <p>(9) Съветът на Гаранционния фонд актуализира методиката на Гаранционния фонд за определяне размера на дължимото обезщетение при неимуществени и имуществени вреди вследствие на телесно увреждане или смърт по чл. 535, т. 11 от Кодекса за застраховането в срок 3 месеца след всяка промяна в размера на минималната работна заплата за страната, но не по-малко от веднъж на всеки 2 години.</p>		
<p>1.2. В ал. 4 на чл. 8 се съдържа грешна препратка към ал. 2 на същия член. Препратката трябва да е към ал. 3 на същия член.</p>	<p>Приема предложението</p>	
<p>1.3. В т. 1 и 2 на ал. 6 на чл. 8 от проекта е използвано понятието „финансова година”, докато в чл. 535, т. 8 на КЗ се използва понятието „календарна година”. С оглед на това, че КЗ се явява нормативен акт от по-висока степен, предлагам в правилника „финансова година” да се замени с „календарна година”.</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Съгласно изискванията на Закона за счетоводството финансовата година съвпада с календарната и е с период 01.01 – 31.12 за съответната година, като използваният израз е употребен с оглед уеднаквяване на изчислението, както и невъзможността за прилагане на изчисленията например за предните три години от момента на влизане в сила на правилника.</p>
<p>2.1. Алинея 2 на чл. 15 е формулирана много неясно. Не се разбира нито до кого се отправя предложението на управителния съвет (може би до съответните служители от администрацията), нито кога се взима решение да се направи такава предложение (може би с решение, взето на предишно заседание). Не се разбира и причината да се прави подобно предложение специално по отношение на служителите от администрацията на ГФ, при положение че следващата алинея на същия член дава възможност председателят на УС на ГФ да прави самостоятелна преценка за присъствието на други, външни за ГФ лица на заседание на УС на ГФ.</p>	<p>Приема бележката по принцип</p>	<p>В досегашните ал. 2 и в ал. 3 на чл. 15 се предвижда присъствието на други лица на заседанието на УС да става по решение на УС, като придобиват следната редакция:</p> <p>„(32) По решение предложение на управителния съвет на заседанията могат да присъстват служители от администрацията на Гаранционния фонд.</p> <p>(43) По решение преценка на председателя на управителния съвет на Гаранционния фонд, при разглеждането на конкретни въпроси от дневния ред, на заседанието могат да присъстват и други лица.“</p>
<p>2.2. Разпоредбата на алинея 2 на чл. 17 по принцип трябва да е валидна за всички присъствени заседания, но поставянето ѝ специално в чл. 17 дава основание да се смята, че тя се прилага изключително за т. нар. „дистанционни заседания” по чл. 17, ал.1. Ето защо смятам, че систематичното място на тази разпоредба</p>	<p>Приема предложенията по принцип</p>	<p>Разпоредбата на чл. 17. ал. 2 се премества в чл. 15 и става чл. 15, ал. 2.</p> <p>Разпоредбите на досегашните ал. 2 и 3 на чл. 15 стават съответно ал. 3 и 4 и се преформулират, както е посочено по-горе. Предвид колективния характер на УС, решенията за допускане на външни лица следва да се вземат от целия състав, а не еднолично от председателя.</p>

<p>трябва да е като ал. 2 на чл. 15, а не на чл. 17, както е в проекта.</p> <p>Предложение: С оглед на изложените в 2.1. и 2.2. съображения предлагам алинеи 2 и 3 на чл. 15 да се изменят по следния начин:</p> <p>(2) Заседанията на управителния съвет се ръководят от председателя, а при негово отсъствие или при наличие на конфликт на интереси – по правилата по чл. 14.</p> <p>(3) По преценка на председателя на управителния съвет на Гаранционния фонд, при разглеждането на конкретни въпроси от дневния ред, на заседанието могат да присъстват и служители от администрацията на Гаранционния фонд, както и други лица.</p>		
<p>Алтернативно предложение: Ако се предпочете да се запазят като отделни разпоредби предложените в проекта алинеи 2 и 3 на чл. 15, предлагам в първата от тях думата „предложение“ да се заличи, а на нейно място да се вмъкнат думите „преценка на председателя“.</p> <p>Така ще се уеднаквят правилата за допускане на заседанията на УС на ГФ на служители на администрацията на ГФ и на други, външни за ГФ лица.</p>	<p>Приема предложението по принцип</p>	<p>Разпоредбите на досегашните ал. 2 и 3 на чл. 15 стават съответно ал. 3 и 4 и се преформулират, както е посочено по-горе. Предвид колективния характер на УС, решенията за допускане на външни лица следва да се вземат от целия състав, а не еднолично от председателя.</p>
<p>В мотивите към проекта не е посочено от какво е породена необходимостта специално за заседанията на УС на ГФ да се въведе възможност за провеждане на т. нар. „дистанционни заседания“, които по своята същност представляват присъствени заседания.</p> <p>Предвид това, че законовите разпоредби за провеждането и протоколирането на заседанията на СГФ (чл. 536 и 543 на КЗ) и УС на ГФ (чл. 547 и 549 на КЗ) са почти идентични, остава неясно защо само за заседанията на УС на ГФ в правилника трябва да се регламентира специален ред за провеждане на „дистанционни заседания“.</p>	<p>Бележката не съдържа предложения</p>	<p>Съображенията за регламентиране на дистанционни заседания по отношение на УС на ГФ са продиктувани от необходимостта да се осигури възможност за провеждане на заседанията в усложнена фактическа ситуация, когато съществуват ограничения на придвижването. Предвид риска от подобни обстоятелства и необходимостта заседания на Съвета на ГФ да се проведат в точно определени периоди на годината, е обосновано да се предвиди приложение на правилата и за заседания на Съвета на ГФ.</p> <p>В чл. 10 се създават нови алинеи 1 и 2:</p> <p><u>„(1) По изключение и по предложение на управителния съвет, съветът на Гаранционния фонд може да провежда заседания и дистанционно или да допуска дистанционно участие на лица в заседанията си.</u></p> <p><u>(2) В случаите по ал. 1, се осигурява пряко и виртуално участие на лицата по чл. 540, ал. 1 от Кодекса на застраховането при спазване на изискванията за кворум, както и на другите лица, които са допуснати да присъстват на заседанието.“</u></p>

<p>В чл. 17, ал. 1 не е посочено в кои изключителни случаи се допуска провеждане на „дистанционно заседание“, което създава предпоставки за определен произвол. Освен това не става ясно защо при този вид заседания трябва да се осигури пряко и виртуално участие само на членовете на УС на ГФ, но не и на лицата по чл. 15, ал. 2 и 3 от проекта, които явно ще бъдат задължени да присъстват на тези заседания физически. Също така не е ясно защо всички членове на УС на ГФ трябва да участват в заседанието дистанционно, а не само тези от тях, които са възпрепятствани по някаква причина да осигурят своето физическо присъствие.</p> <p>С оглед на това, че Република България е член на Европейския съюз, с основание възниква въпросът защо при формулирането на разпоредбата за „дистанционните заседания“ не е почерпен опит от документи, издадени от органите на Европейския съюз, които също засягат темата с дистанционното присъствие на заседания, като например Решение (ЕС) 2021/1072 на Съвета.</p> <p>С оглед на горното считам, че е необходимо да се преформулира чл. 17 от правилника, като предлагам той да гласи следното (допускам, че чл. 15 ще бъде изменен както съм предложил в предходната точка от своите бележки):</p> <p>Чл. 17. (1) Когато са налице трудности при пътуване или ограничителни мерки във връзка с обявено извънредно положение или извънредна епидемична обстановка, които излагат на риск възможността за организиране или физическо присъствие на заседания, членовете на управителния съвет и другите лица по чл. 15 могат да присъстват на заседанието дистанционно по електронен път.</p> <p>(2) В случаите по ал. 1 администрацията на Гаранционния фонд обезпечават технически достъпа по електронен път на всички, които не могат да присъстват на съответното заседание физически, включително на лица по чл. 15, ал. 3.</p>	<p>Приема предложението частично</p>	<p>Предложението за предвиждане на стриктно определени хипотези, в които да се допуска провеждане на дистанционно заседание не се приема. Този подход може да ограничи възможността за провеждане на дистанционни заседания в случаи непредвидени в хипотезата на нормата, когато обаче обстоятелствата въпреки това налагат провеждане на заседанието по този начин. Подходът в правилника е заимстван от разпоредбите на чл. 6, ал. 4 от Устройствени правилник на Министерския съвет и неговата администрация, както и чл. 19, ал. 5 от Правилника за устройството и дейността на КФН и нейната администрация.</p> <p>Не става ясно позоваването на Решение (ЕС) 2021/1072 на Съвета доколкото при справка в базата данни за актовете на ЕС РЕШЕНИЕ (ЕС) 2021/1072 НА СЪВЕТА от 28 юни 2021 година се отнася за временна дерогация от Решение 2013/471/ЕС за отпускане на дневни надбавки и възстановяване на пътни разходи на членовете на Европейския икономически и социален комитет и техните заместници с оглед на трудностите при пътуване, предизвикани от пандемията от COVID-19 в Съюза https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021D1072&from=EN</p> <p>Останалите предложения са приети по принцип</p> <p>Чл. 17 се изменя така:</p> <p>„Чл. 17. (1) По изключение и по предложение на председателя управителният съвет може да провежда заседания и дистанционно или да допуска дистанционно участие на лица в заседания на управителния съвет.</p> <p>(2) В случаите по ал. 1, се осигурява пряко и виртуално участие на членовете на управителния съвет при спазване на изискванията за кворум, както и на лицата по чл. 15, ал. 3 и 4.“</p>
--	---	---

<p>4.1. В чл. 19, ал. 1 не е отбелязано дали протоколът може да се подписва с електронен подпис. Предлагам да се посочи изрично дали това е допустимо или недопустимо, за да няма различни тълкувания.</p>	<p>Не приема бележката</p>	<p>Въпросът намира решение чрез препращането по чл. 4, ал. 3 от проекта на правилник, където се предвижда че по отношение на системата на управление на Гаранционния фонд се прилагат съответно изискванията съгласно наредбата по чл. 77, ал. 5 от Кодекса за застраховането относно застрахователите без право на достъп до единния пазар на Европейския съюз. В чл. 8, ал. 3 от тази наредба е изрично посочено, че протоколите от заседанията на управителния и на контролния орган се изготвят и подписват в писмена форма или като електронни документи по реда на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. Правилото важи на общо основание за Гаранционния фонд и няма нужда да се изписва изрично в правилника.</p>
<p>4.2. В чл. 19, ал. 2 е предвидено в протоколите от заседанията на УС на ГФ да се вписват изказванията на присъстващите, без ясна мотивировка за това и без това да се изисква по закон (чл. 549 на КЗ), с което ненужно се утежнява процедурата по изготвянето на протоколите. Следва да се има предвид, че „дистанционните заседания“ по чл. 17 също се смятат за присъствени (по аргумент от чл. 547, ал. 3 на КЗ и от формулировките в Решение (ЕС) 2021/1072 на Съвета), така че при тях ще се изисква запис на всички изказвания, което освен нецелесъобразно може да се окаже и затруднително или дори невъзможно от техническа гледна точка. Ето защо предлагам в ал. 2 на чл. 19 да се заличат думите „изказванията на присъстващите“ заедно със запетаята пред тях. Алтернативно предлагам да се вземе пример от чл. 543, ал. 1, т. 4 на КЗ и думите „изказванията на присъстващите“ се заменят с думите „направените предложения по същество“, като по този начин в протоколите ще се отразява само найважното, а не всичко, което се говори на заседанието.</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Текстът е заимстван от разпоредбата на чл. 16, ал.2 на действащия Правилник за устройството и дейността на Гаранционния фонд и не са постъпили възражения от страна на ГФ за административни затруднения.</p> <p>Не става ясно позоваването на Решение (ЕС) 2021/1072 на Съвета доколкото при справка в базата данни за актовете на ЕС се установява, че Решение (ЕС) 2021/1072 на Съвета от 28 юни 2021 година се отнася за временна дерогация от Решение 2013/471/ЕС за отпускане на дневни надбавки и възстановяване на пътни разходи на членовете на Европейския икономически и социален комитет и техните заместници с оглед на трудностите при пътуване, предизвикани от пандемията от COVID-19 в Съюза https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021D1072&from=EN</p>
<p>5. От формулировката на ал. 4 на чл. 23 не става ясно за кое уведомяване става въпрос – за това по ал. 1, за това по ал. 3 или и за двете. За по-голяма яснота е редно това да се уточни в текста.</p> <p>Освен това в мотивите не е посочено кое налага уведомяването за конфликт на интереси да става незабавно, а не в някакъв разумен срок. Явно не е</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Изискването за незабавно уведомяване за наличие на конфликт на интереси е предвидено и в чл. 22 от ЗКФН по отношение на членовете на КФН и служителите от нейната администрация и спазването на изискването не е отчетено като административно затруднение. В случая разпоредбата е относима както за хипотезата по ал. 1, така и по ал. 3, като липсата на изрично препращане до ал. 1 или ал. 3 налага извода за това.</p>

<p>отчетено, че човек не винаги може да реагира на секундата. Освен това е логично да се очаква, че за изпълнението на изискването уведомяването да се извърши в писмена форма и да съдържа посочване на въпроса, предмет на разглеждане от лицето и интереса, който то има, ще е необходимо определено време и практически няма да е възможно уведомяването да стане на момента, както се предлага с проекта. Трябва да се има предвид и това, че в някои случаи служителят може да разбере за възлагането със закъснение или да получи възлагането в края на работното време, когато няма да има време за реакция.</p> <p>Затова предлагам ал. 4 на чл. 23 да се измени и допълни по следния начин:</p> <p>(4) Уведомяването по ал. 3 се извършва в срок 2 работни дни от възлагането на въпроса за разглеждане в писмена форма и съдържа посочване на въпроса, предмет на разглеждане от лицето и интереса, който то има.</p>		
<p>6. Не са посочени мотиви защо се предвижда за административна издръжка и инвестиции на Гаранционния фонд в активи за собствена дейност да могат да се използват средства, които се набират във Фонда за незастраховани МПС, но не и такива, които се набират в Обезпечителния фонд. По този начин необосновано се ограничава възможността Гаранционният фонд да използва рационално двата фонда и се създават предпоставки за възникване на недостиг на средства във Фонда за незастраховани МПС.</p> <p>За да се избегнат посочените по-горе недостатъци, предлагам т. 2 на чл. 33 да се допълни по следния начин (допълнението е посочено с удебелен шрифт):</p> <p>2. приходите от глоби и имуществени санкции и от вноски на застрахователите по чл. 554, т. 1 и 3 и чл. 563, ал. 2 от Кодекса за застраховането, ако това е предвидено в одобрения бюджет.</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Съображенията за недопускане на финансирането със средства от Обезпечителния фонд е мотивирано с целта да се осигури засилена защита на средствата в Обезпечителния фонд, който е създаден исторически по-късно и вноските в който традиционно са по-ниски. При увеличаване на средствата в Обезпечителния фонд, решението може да бъде преразгледано.</p>
<p>7.1. В чл. 39, ал. 1 е посочено изискване УС на ГФ да уведоми КФН на следващия работен ден след установяването на недостиг на средства в някой от паричните фондове на Гаранционния фонд. Смятам, че</p>	<p>Приема предложението по принцип</p>	<p>Предлага увеличаване на срока на три работни дни след установяване на недостига както е предвидено в чл. 214, ал. 2 от КЗ по отношение на уведомяване за недостиг за спазване на капиталовите изисквания на застрахователите.</p>

<p>този срок е твърде кратък и дори неизпълним с оглед на изискванията по чл. 40 от проекта на правилника. Освен това не са отчетени разпоредбите на чл. 15, ал. 1 и на чл. 16, ал. 1 от проекта. Също така в мотивите към проекта липсва обосновка защо се предлага толкова кратък срок за уведомяване.</p> <p>Ето защо смятам, че е нужно да се предвиди разумно технологично време за организиране и провеждане на заседание на УС на ГФ, на което да се обсъди и приеме предложение до КФН относно начина на финансиране на недостига, поради което предлагам в чл. 39, ал. 1 думите „на следващия работен ден“ да се заменят с „в едноседмичен срок“, като след тази промяна чл. 39, ал. 1 ще гласи следното:</p> <p>Чл. 39. (1) При недостиг на средствата във Фонда за незастраховани МПС или в Обезпечителния фонд, в едноседмичен срок след установяването му, управителният съвет уведомява Комисията и прави предложение относно начина на финансиране на недостига, съгласно чл. 523 от Кодекса за застраховането.</p>		<p>Алинея 1 на чл. 39 се изменя така:</p> <p>„(1) При недостиг на средствата във Фонда за незастраховани МПС или в Обезпечителния фонд, не по-късно от три работни дни след установяването му, управителният съвет уведомява Комисията и прави предложение относно начина на финансиране на недостига, съгласно чл. 523 от Кодекса за застраховането.“</p>
<p>7.2. Алинея 3 на чл. 39 не съответства на чл. 523, ал. 1 на КЗ, с което се нарушава чл. 15, ал. 1 от Закона за нормативните актове. Изброените в чл. 523, ал. 1 на КЗ начини за покриване на недостига са приложими и за двата фонда, докато с първото изречение на ал. 3 на чл. 39 от проекта се прави опит за диференциране на тези начини за различните фондове. Освен това в първото изречение на ал. 3 на чл. 39 от проекта се прави препратка към някакво предложение към КФН по чл. 43, която явно е грешна, тъй като чл. 43 от проекта се отнася до претенции за обезщетения и няма нищо общо с КФН.</p> <p>Ето защо предлагам да се заличи първото изречение на алинея 3 на чл. 39.</p>	<p>Не приема бележката</p>	<p>Следва да се има предвид, че авансовото плащане на годишни вноски е приложимо единствено за попълване на недостиг в Обезпечителния фонд, защото само там вноските имат годишен характер и позволяват да се приложи механизмът по чл. 523, ал. 2 от КЗ, който е съобразен със срока за плащане на вноските в обезпечителния фонд по чл. 563, ал. 3 от КЗ. Увеличаването на размера на годишната вноска също е допустимо само по отношение на Обезпечителния фонд, където вноските са годишни.</p>
<p>7.3. В ал. 1 на чл. 40 се съдържа грешна препратка към чл. 42. Препратката трябва да е към ал. 1 на чл. 39.</p>	<p>Приема бележката</p>	

<p>8.1. Липсва яснота кой от органите на Гаранционния фонд приема правилата по чл. 41. А след като с правилника не се предоставя изрично в компетентността на Съвета на ГФ приемането на правилата по чл. 41, би трябвало да се приложи т. 15 на чл. 546 на КЗ и приемането на тези правила да се счита за правомощие на управителния съвет (УС на ГФ). Но все пак е по-добре това да се отбележи изрично, за да няма неяснота. Поради това предлагам чл. 41 да се измени по следния начин: Чл. 41. „Управителният съвет на Гаранционния фонд приема правила за дейността по уреждане на претенции за плащане на обезщетения, които уреждат процедурите, по които Гаранционния фонд приема претенциите, събира доказателствата за установяване на техните основания и размер, извършва оценка на причинените вреди, определя размера на обезщетенията, извършва плащания към ползвателите на застрахователни услуги и разглежда жалби, подадени от тях. Правилата по изречение първо се публикуват на страницата на Гаранционния фонд в Интернет.</p>	<p>Приема бележката по принцип</p>	<p>Както е посочено в самата бележка, компетентността на УС на ГФ се извежда по т. 15 на чл. 546 на КЗ и изричното вписване на правомощието не е необходимо.</p>
<p>8.2. В ал. 1 на чл. 42 се прави грешна препратка към чл. 45 вместо към чл. 41, както е правилно</p>	<p>Приема бележката</p>	
<p>8.3. Във второто изречение на ал. 2 на чл. 42 се говори за доказателства „изискани при завеждането на претенцията“, но не става ясно дали това „изискване“ е направено чрез писменото уведомление по изречение първо на алинеята. Също така не е конкретизирано какви доказателства могат да се изискват допълнително, което допуска възможност за необосновано забавяне при произнасянето. Освен това в същото изречение след думите „може да“ е вмъкната една частица „се“, която няма място там. Предлагам второто изречение на ал. 2 на чл. 42 да бъде заменено с второто изречение на чл. 106, ал. 3 на Кодекса за застраховането, което е написано на пределно ясен и разбираем език. Така ще се уеднаквят изискванията към застрахователите и ГФ относно изискването на доказателства по претенции за плащане на обезщетение.</p>	<p>Приема предложението</p>	

<p>8.4. В чл. 43 не става ясно какво се цели с разпоредбата на ал. 6, която явно е заимствана от чл. 108, ал. 1 на КЗ, но нейният автор не е отчел нито обстоятелството, че Гаранционният фонд не може да изплаща застрахователни суми (не е застраховател, за да изплаща такива), нито това, че по този начин ще се получи противоречие с ал. 2 (най-вече) и ал. 5 (в по-малка степен благодарение на използването на думата „окончателно“) по отношение на сроковете за произнасяне по претенция. Освен това не е съобразено ограничението по ал. 8 – възможно е в някои случаи обработката на претенцията и произнасянето на УС на ГФ да не е възможно да се случи в срок от 15 работни дни. Предлагам ал. 6 на чл. 43 да отпадне и следващите алинеи да се преномерират съответно</p>	<p>Приема предложението частично</p>	<p>Приема предложението в частта относно отпадането на думите „или застрахователна сума“</p> <p>Не приема предложението в останалата му част. Целта на разпоредбата е да се доразвие процедурата като се установи и правилото, че обезщетението следва да се заплати най-късно в 15-дневен срок от представяне на всички поискани доказателства.</p>
<p>8.5. Не е предвиден срок за приемане на правилата по чл. 41, съответно не е ясно как ще се обработват претенции за обезщетения до тяхното приемане. Поради това предлагам преди заключителните разпоредби да се добави и една преходна разпоредба със следното съдържание:</p> <p>§ 2. (1) Правилата по чл. 41 се приемат и публикуват в срок до 3 месеца след влизането в сила на този правилник. (2) До приемането на правилата по чл. 41 при уреждането на претенции за неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания съответно се прилагат правилата на Гаранционния фонд по чл. 7, ал. 1, т. 9 от Правилника за устройството и дейността на Гаранционния фонд (обн., ДВ, бр. 74 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 40 от 2007 г. и бр. 6 от 2009 г.)</p>	<p>Не приема бележката</p>	<p>Към настоящия момент такива правила са приети и са публикувани на страницата на Гаранционния фонд в интернет в рубриката „Обезщетения“. Предвид това, бележката за създаване на ал. 1 в § 2 не следва да бъде приета.</p>
<p>Европейска здравноосигурителна компания</p>		
<p>Няма бележки по повод Правилник за устройството и дейността на Гаранционния фонд.</p>		